

Jan Batens

E. P. ŽAKOBS

Ti nisi snevao o boemiji nego o slavi,
 I to jedinoj, pravoj, dobivenoj
 Pod svetlima pozornice, na koncu lepe arije,
 Kad nastojalo se istaknuti liriku barda.

Tvoj prvi album smesta dade ton:
 Gromoglasan, silan, prasak izazva.
 Fortissimo! Bravo! I te drečave boje
 S kojima štedro iškraba svoje dripce.

Kao dični Belgijanac ti otadžbinu dosta
 Zanemario si: tvoji su junaci Englezi, Indijci,
 Panduri Francuzi, tvoj dekor Egipat.

Umesto pseudonima ti odabra
 Da svedeš svoje ime na inicijale, dve, na
 Osminke, skoro na uzdah, nedovoljno za celinu.

MOR, GIBONS, HIGINS

Alan Mor (scenarij).
 Dejv Gibons (crtež).
 Džon Higins (kolor).

Međusobno
 Opšte isključivo preko
 Telefona, faksa, pisma.

Njihov je zahvat, tek,
 Takoreći,
 Stvar druge ruke:

Junaci, već viđeni
 Zapleti, grafizam,
 Promotivne mantre.

Sve dok se
Nova stvar ne
Nametne.

Naposletku,
Broj 3 sve i svugde,
Određuje:

Zaplet za zapletom,
Stranicu za stranicom,
Kvadrat za kvadratom.

Pojedini se delovi užlebljuju
Kao kockice,
Od mozaika nastaje album.

Boje, crteži, scenarij:
Užasno je to,
Ali se drži.